

Sygn. akt VIII Gz 236/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Górski

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Anna Budzyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2015 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. w upadłości likwidacyjnej

na skutek zażalenia wierzyciela (...) Bank (...) Spółki akcyjnej w W.

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 4 września 2015 r., w sprawie o sygn. XII GUp 21/11 w przedmiocie umorzenia postępowania upadłościowego

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Budzyńska SSO K. Górski SSO A. Woźniak

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 września 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XII Gospodarczy, w sprawie o sygn. XII GUp 21/11 umorzył postępowanie upadłościowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. w upadłości likwidacyjnej (pkt 1) oraz ustalił, iż materiał zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do rozwiązania upadłego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (pkt 2.).S.S.R.

W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z dnia 29 lipca 2011 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie ogłosił upadłość dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. obejmującą likwidację jego majątku.

W orzeczeniu podniesiono, że postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 roku sędzia komisarz oznaczył wysokość zaliczki na poczet kosztów postępowania na łączną kwotę 180.000 złotych, zobowiązując sześciu wierzycieli do jej uiszczenia. Jedynie dwóch wierzycieli uiszcilo zaliczki w łącznej kwocie 100.000 złotych.

W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Rejonowy, powołując się na treść przepisu art. 361 Prawa upadłościowego i naprawczego, wskazał, że zgodnie z treścią powołanego przepisu, Sąd umorzy postępowanie upadłościowe, jeżeli:

1) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;

2) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;

3) wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swoje wierzytelności, żądają umorzenia postępowania.

W ocenie Sądu I instancji w niniejszym postępowaniu zaistniały przesłanki przewidziane w punkcie 1. i 2. zacytowanego art. 361 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Na obecnym etapie postępowania w skład masy upadłości wchodzi nieruchomości i ruchomości tworzące zorganizowaną część przedsiębiorstwa w postaci zakładu produkcji bioetanolu o wartości szacunkowej 58.050.000 złotych oraz nieściągalna wierzytelność w kwocie 561.392,09 złotych należna od (...) spółki z o.o. w Ł..

Sąd I instancji podkreślił, że Sędzia komisarz wyraził kilkakrotnie zgodę na sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa po obniżonej cenie – za kwotę 52.000 złotych (postanowienie z dnia 25 lipca 2013 roku), 42.000.000 (postanowienie z dnia 25 marca 2014 roku), 38.699.434,50 zł (postanowienie z dnia 24 lipca 2014 roku), 27.000.000 (postanowienie z dnia 27 maja 2015 roku). Zaznaczył przy tym, iż sprzedaż przedsiębiorstwa w ramach jego zorganizowanej części jest jedyną, z punktu widzenia dokonania racjonalnej sprzedaży przez syndyka, możliwością sprzedaży przedsiębiorstwa. Pomimo podejmowania przez syndyka, ponad dwuletnich działań, zmierzających do sprzedaży przedsiębiorstwa, syndyk nie osiągnął oczekiwanego rezultatu. Jedyny oferent zainteresowany zakupem przedsiębiorstwa oferował kwotę na poziomie 10.000.000 złotych.

Rozważając przesłankę umorzenia postępowania upadłościowego określoną w art. art. 361 pkt 1 i 2 Sąd Rejonowy dokonał analizy w zakresie majątku masy upadłościowego zabezpieczonego rzeczowego: wysokości hipotek i zastawów oraz wartości zobowiązań, które zabezpieczają. Podniósł, że aktualnie w masie – jak wskazano wcześniej - niezbytym majątkiem upadłego pozostała zorganizowana część przedsiębiorstwa, obecnie oferowana do sprzedaży za kwotę 27.000.000 złotych. Na przedmiotowym majątku w postaci kilku nieruchomości upadłego ustanowiono m.in. hipoteki umowne łączne na kwotę 105 milionów złotych, które zabezpieczają uznaną na liście wierzytelności - wierzytelność (...) Bank (...) SA w W. na łączną kwotę 98.619.869,55 złotych. Nadto na ruchomościach wchodzących w skład zorganizowanej części przedsiębiorstwa także ustanowiono zabezpieczenia w postaci zastawów rejestrowych na rzecz ww. Banku na łączną sumę 70.000.000 złotych. Tym samym stwierdzono, iż w wyniku ewentualnej sprzedaży zabezpieczonego majątku, wierzyciel posiadający zabezpieczenie hipoteczne zostałby zaspokojony w niewielkiej części, a zatem w żadnym stopniu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa upadłego nie zasiliłoby funduszy masy upadłości.

Sąd upadłościowy podniósł, że oprócz zorganizowanej części przedsiębiorstwa, w skład masy upadłości wchodzi jedna wierzytelność wobec (...) spółki z o.o. o wartości nominalnej 561.392,09 złotych, z tytułu zawartej umowy najmu zorganizowanej części przedsiębiorstwa położonego w I. przy ul. (...). Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, iż wskazany dłużnik początkowo regularnie dokonywał comiesięcznych wpłat z tytułu czynszu dzierżawnego do masy upadłości, ponosząc także koszty m.in. dozoru składników masy. Jednak w kolejnych okresach płatności dokonywane były z opóźnieniem. W wyniku ostatecznego rozliczenia – po zakończeniu umowy w sierpniu 2014 roku - syndyk ustalił saldo zaległości na kwotę 561.392,09 złotych. W celu wyegzekwowania roszczenia i mając na uwadze możliwości finansowe masy upadłości (brak odpowiednich środków pieniężnych na uiszczenie opłaty sądowej od pozwu) syndyk skierował do Sądu Rejonowego w Siedlcach zawiadanie do próby ugodowej (sygn. akt V GCo 118/14). W dniu 18 września 2014 roku odbyło się w tym przedmiocie posiedzenie, jednakże do zawarcia ugody nie doszło. Syndyk w toku postępowania dodatkowo ustalił, iż nawet w przypadku uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikowi (...) spółce z o.o., podmiot ten nie dysponuje składnikami majątkowymi umożliwiającymi przeprowadzenie

skutecznej egzekucji. Nadto syndyk w oparciu o zapis art. 89 a ustawy o podatku od towarów i usług w ramach „ulgi za złe długi” zasilił fundusze masy upadłości podatek Vat tj. 23% kwoty z każdej faktury sprzedaży.

Należy się zatem zgodzić ze stanowiskiem syndyka, iż przedmiotowa wierzytelność jest nieściągalna, a więc nie posiada żadnej wartości rynkowej

Wobec powyższych ustaleń, dokonując analizy stanu masy upadłości, sąd upadłościowy uznał, iż majątek w postaci powyższej niezbywalnej wierzytelności, pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych upadłego obciążonych hipotekami i zastawami, nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, które obecnie wynoszą około 37.000 złotych miesięcznie i generują kolejne zadłużenie upadłego.

Tym samym Sąd I instancji stwierdził, iż w sprawie zaistniała przesłanka określona w art. 361 ust. 1 pkt 1 prawa upadłościowego i naprawczego, skutkująca umorzeniem postępowania upadłościowego.

Nadto Sąd Rejonowy wskazał, iż zaistniała także druga przesłanka umorzenia postępowania określona w art. 361 ust. 2 pun. Sędzia komisarz bowiem wezwał wierzycieli do uiszczenia zaliczek na koszty postępowania w kwocie 180.000 złotych. Zaliczkę uiszcili jedynie dwóch wierzycieli w łącznej wysokości 100.000 złotych. Zgodnie z pismem syndyka z dnia 15 maja 2015 roku kwota ta jest niewystarczająca do prowadzenia postępowania upadłościowego, albowiem wystarczyłaby jedynie do pokrycia bieżących kosztów postępowania upadłościowego i to przez trzy miesiące. W świetle zatem spodziewanego zasilenia funduszy masy upadłości w najbliższych trzech miesiącach kwotą 432,96 złotych, przy wydatkach masy które wyniosą w tym okresie ponad 100.000 złotych należało uznać, iż rozdysponowanie środków pochodzących od wierzycieli i zaspokajanie obecnych kosztów postępowania upadłościowego jest bezcelowe i nastąpiłoby z pokrzywdzeniem tych wierzycieli.

Umarzając postępowanie upadłościowe sąd ustalił, iż materiał zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do rozwiązania upadłego wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, albowiem posiada on zbywalny majątek (art. 361 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego).

Z powyższym postanowieniem nie zgodził się wierzyciel (...) Bank (...) spółka akcyjna w W., zaskarżając je zażaleniem w całości oraz zarzucając temu postanowieniu:

- naruszenie przepisów art. 361 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 28 litego 2004 roku Prawo upadłościowe i naprawcze.

W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z dnia 4 września 2015 roku Sad Rejonowy umorzył postępowanie stwierdzając, że ewentualna sprzedaż nieobciążonego majątku masy upadłości nie wystarcza na pokrycie kosztów postępowania. Nadto Sąd ustalił, że pomimo zobowiązania do uiszczenia zaliczki w kwocie 180.000 zł wierzyciele wnieśli tylko zaliczkę w kwocie 100.000 zł. Skarżący podniósł, że powyższe skłoniło Sąd do wniosku, iż dalsze prowadzenie postępowania upadłościowego generuje wyłącznie nieznajdujące możliwości zaspokojenia w ramach postępowania koszty związane z utrzymaniem i zarządzaniem majątkiem masy.

Skarżący nie zgodził z powyższymi wnioskami wskazując, że dalsze prowadzenie postępowania jest możliwe i celowe.

Podniósł, że pierwszym, jak się wydaje, sygnałem do podjęcia decyzji o umorzeniu postępowania były dane o narastających zaległościach w podatku od nieruchomości. W ocenie skarżącego istotny wzrost zaległości z tego tytułu był wynikiem nieprzekazania Syndykowi uiszczonych przez wierzycieli zaliczek w wysokości 100.000 zł, przy czym skarżący wskazał, że uiszczył jako wierzyciel całą zaliczkę, do której został zobowiązany tj. 90.000 zł. skarżący podkreślił, że nie miał wiedzy o problemach związanych z utrzymaniem płynności w zarządzaniu masą upadłości. Nie miał też wiedzy, że niektórzy wierzyciele nie uiszcili zaliczek, do których zostali zobowiązani.

Skarżący zaznaczył, że jest jednak zainteresowany dalszym prowadzeniem postępowania i na zobowiązanie Sądu gotów jest uiszczyć dalsze zaliczki do granicy (na chwilę obecną) kwoty jednego miliona złotych.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy stwierdza, co następuje:

Zażalenie wierzyciela okazało się niezasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy, uwzględniając stan faktyczny sprawy w sposób prawidłowy zastosował przepis art. 361 pkt. 1 i 2 Prawa upadłościowego i naprawczego. Podkreślić należy na wstępie, że skarżący nie zakwestionował w zażaleniu poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń w zakresie wielkości majątku masy upadłości, istniejących na tym majątku zabezpieczeń hipoteką i zastawem rejestrowym, jak i w zakresie wysokości przewidywanych kosztów postępowania oraz wpłaty przez wierzycieli tylko części zaliczek na koszty postępowania pomimo upływu terminu wyznaczonego przez sędziego komisarza.

W myśl art. 361 ust. 1 pkt 1 sąd umorzy postępowanie upadłościowe, jeżeli majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego ma przy tym charakter rozstrzygnięcia formalnego, podejmowanego obligatoryjnie, gdy tylko zaistnieją przesłanki enumeratywnie wymienione w tym przepisie. Kontynuacja postępowania upadłościowego, w sytuacji braku środków na jego przeprowadzenie, byłaby bezcelowa, skoro zniweczona zostałaby możliwość osiągnięcia jego celu tj. równomiernego, choćby częściowego zaspokojenia wierzycieli poprzez spieniężenie całego majątku niewypłacalnego dłużnika.

Powołana norma zawarta w art. 361 § 1 pkt. 1 prawa upadłościowego i naprawczego wymaga stwierdzenia tego stanu rzeczy (braku wystarczającego majątku) w sposób stanowczy. Jeśli to stwierdzenie nastąpi, wówczas Sąd zobowiązany jest umorzyć postępowanie.

W niniejszej sprawie taka sytuacja, wbrew stanowisku skarżącego, zaistniała.

Sąd Rejonowy dokonując w świetle normy art. 361 § 1 pkt. 1 prawa upadłościowego i naprawczego analizy w zakresie majątku masy upadłościowego zabezpieczonego rzeczowego: wysokości hipotek i zastawów oraz wartości zobowiązań, które zabezpieczają, podniósł, że na dzień orzekania w masie – jak wynika to ze sprawozdań syndyka – w skład majątku upadłego wchodzi zorganizowana część przedsiębiorstwa w postaci zakładu produkcji bioetanolu, obecnie oferowana do sprzedaży za kwotę 27.000.000 złotych (o wartości szacunkowej 58.050.000 złotych, której mimo kilkukrotnego wyrażania przez sędziego komisarza zgody na po obniżonej cenie (za kwotę 52.000 złotych - postanowienie z dnia 25 lipca 2013 roku, za 42.000.000 - postanowienie z dnia 25 marca 2014 roku, za 38.699.434,50 zł - postanowienie z dnia 24 lipca 2014 roku i za 27.000.000 postanowienie z dnia 27 maja 2015 roku) nie udało się zbyć. Na przedmiotowym majątku w postaci kilku nieruchomości upadłego ustanowiono m.in. hipoteki umowne łączne na kwotę 105 milionów złotych, które zabezpieczają uznaną na liście wierzytelności – wierzytelność skarżącego (...) Bank (...) SA w W. na łączną kwotę 98.619.869,55 złotych. Nadto na ruchomościach wchodzących w skład zorganizowanej części przedsiębiorstwa o wartości szacunkowej wg. oszacowania biegłego z 18.09.2012 – 20.451.000 zł, a wartości rynkowej w 2015 r. – 8.872.000,00 zł - także ustanowiono zabezpieczenia w postaci zastawów rejestrowych na rzecz ww. Banku na łączną sumę 70.000.000 złotych.

Upadła nie ma przy tym aktualnie majątku, który generowałby dochód i który pozwoliłby na pokrycie kosztów postępowania oraz na uzyskanie środków na zaspokojenie wierzycieli. Natomiast miesięczne koszty postępowania wynoszą, co wynika z pisma syndyka z dnia 27 sierpnia 2015 r. (k. 2843 akt), które obecnie wynoszą około 37.000 złotych miesięcznie i generują kolejne zadłużenie upadłego.

Trafnie w tej sytuacji Sąd Rejonowy powołał się na brzmienie art. 361 § 1 pkt. 1 prawa upadłościowego i naprawczego, zgodnie z którym sąd umorzy postępowanie upadłościowe, jeżeli majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Z przedstawionych wyżej danych wynika, jak wskazał to Sąd Rejonowy, że cały majątek upadłego w postaci nieruchomości i ruchomości jest

zabezpieczony na kwotę przekraczającą wartość nieruchomości i ruchomości. Sąd I instancji wskazał przy tym, że oprócz zorganizowanej części przedsiębiorstwa, w skład masy upadłości wchodzi jedna wierzytelność wobec (...) spółki z o.o. o wartości nominalnej 561.392,09 złotych, z tytułu zawartej umowy najmu zorganizowanej części przedsiębiorstwa położonego w I. przy ul. (...).

Sąd Rejonowy szczegółowo przy tym uzasadnił swoje stanowisko co do nieściągalności tej wierzytelności od dłużnika, odwołując się w szczególności do jego sytuacji finansowej i majątkowej, która – jak wynika z oświadczeń Syndyka masy upadłości – była przez niego weryfikowana m.in. w oparciu o dane i dokumenty dotyczące dłużnika znajdujące się w Krajowym Rejestrze Sądowym. Sąd Rejonowy podkreślił przy tym, że wszczęte przez Syndyka przeciwko dłużnikowi postępowanie przed Sędem Rejonowym w Siedlcach zawezwanie do próby ugodowej (sygn. akt V GCo 118/14) nie zakończyło się ugodą - dłużnik nie stawiał się na wyznaczone posiedzenie.

Podkreślić należy, iż skarżący mimo podniesienia zarzutu naruszenia art. art. 361 § 1 pkt. 1 prawa upadłościowego i naprawczego, nie kwestionował ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego co wielkości majątku masy upadłości i jego składu, istniejących na tym majątku zabezpieczeń, jak i wysokości przewidywanych kosztów postępowania.

Powyższe ustalenia Sądu Rejonowego prowadzą do wniosku, że majątek masy pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. Zaistniały więc podstawy do umorzenia postępowania, co w świetle powołanego wyżej art. 361§ 1 prawa upadłościowego i naprawczego uzasadnia podjętą przez Sąd Rejonowy decyzję.

Przed odniesieniem się do pozostałych zarzutów podnoszonych przez skarżącego należy podkreślić, że głównym celem postępowania upadłościowego jest zaspokojenie wierzycieli ze środków uzyskanych przez syndyka masy upadłości z likwidacji majątku upadłego poprzez jego spieniężenie. Zbadanie zasadności umorzenia postępowania w tym konieczności podjęcia przez Sąd odpowiednich czynności poprzedzających podjęcie decyzji o umorzeniu powinny być rozpatrywane w kontekście osiągnięcia celu tego postępowania.

W zażaleniu skarżący zarzucił, że jako wierzyciel zobowiązany postanowieniem sędziego komisarza z dnia 26 lutego 2015 roku wydanym w trybie art. 232 prawa upadłościowego i naprawczego uiszczył zaliczkę w wymaganej od niego wysokości 90.000 zł., która powinna być przeznaczona na dalsze kontynuowanie postępowania upadłościowego.

Zgodnie z treścią art. 232 prawa upadłościowego i naprawczego - w razie potrzeby, sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w przedmiocie podjęcia uchwały co do wpłacenia przez wierzycieli zaliczki na koszty postępowania albo zobowiąże wierzycieli mających największe wierzytelności, których łączna wysokość wynosi co najmniej 30% ogólnej sumy wierzytelności przypadających wierzycielom uprawnionym do uczestniczenia w zgromadzeniu, do złożenia zaliczki na koszty postępowania.

Wskazany przepis reguluje sytuację, gdy w postępowaniu upadłościowym brak jest funduszy masy, które mogłyby być przeznaczone na koszty postępowania, jednak w masie upadłości istnieje majątek, który może być spieniężony i tą drogą będzie można zaspokoić wierzycieli (istnieje perspektywa nie tylko zwrotu wierzycielom zaliczek na podstawie art. 233 prawa upadłościowego i naprawczego ale też pozyskania środków na zaspokojenie wierzytelności przysługujących wobec upadłego). Uzasadnieniem tego uregulowania jest to żeby zapewnić środki na dalsze prowadzenie postępowania, jeżeli w jego toku będzie możliwe pozyskanie dalszych środków na zaspokojenie wierzycieli.

W doktrynie wskazuje się przy tym, że jeżeli wierzyciele nie uiszczą zaliczki bądź uiszczą ją tylko nieliczni (jak w rozpoznawanej sprawie – zaliczki uiszczyło tylko dwóch wierzycieli w łącznej kwocie 100.000 zł, w tym skarżący 90.000 zł) postępowanie musi zostać umorzone. Nie jest przy tym wykluczone prowadzenie postępowania przy częściowym uiszczeniu zaliczki byleby wystarczała ona na pokrycie kosztów postępowania do czasu zlikwidowania tzw. „niepłynnych” składników masy (por. Komentarz do art 361 Prawa upadłościowego i naprawczego P. Zimmermann wyd. 6). W rozpatrywanej sprawie uiszczona łącznie zaliczka – zgodnie z pismem syndyka z dnia 15 maja 2015 roku

- jest niewystarczająca do prowadzenia postępowania upadłościowego, albowiem wystarczyłyby jedynie do pokrycia bieżących kosztów postępowania upadłościowego i to przez trzy miesiące. Miesięczne koszty postępowania wynoszą, jak wynika z oświadczeń syndyka, obecnie około 37.000 złotych miesięcznie (w tym m.in. powstające co miesiąc zobowiązanie z tytułu podatku od nieruchomości w wysokości ok. 21.980 zł, koszty prowadzenia rachunkowości, utrzymania składników masy) i generują kolejne zadłużenie upadłego

Podkreślić należy przy tym, że nie może być uznane za prawidłowe prowadzenie postępowania upadłościowego po częściowym uiszczeniu zaliczki, jeżeli wiadomym jest, że składniki majątku upadłego wolne od obciążeń, nie wystarczą na pokrycie pozostałych kosztów postępowania i całkowity zwrot zaliczki. W sytuacji bowiem – jak w rozpoznawanej sprawie braku majątku, który mógłby służyć choćby częściowemu zaspokojeniu wierzycieli – nie znajduje uzasadnienia kontynuowanie postępowania. Celem postępowania upadłościowego jest zaspokojenie (choćby częściowe) wierzycieli upadłego, jeżeli więc nie ma możliwości osiągnięcia tego celu – brak jest uzasadnienia do dalszego prowadzenia postępowania upadłościowego.

Sąd Okręgowy zauważa, że z okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, iż za najbardziej korzystną formę likwidacji majątku masy uznano sprzedaż przedsiębiorstwa w ramach jego zorganizowanej części (zakład produkcji bioetanolu). Mając na uwadze, że powyższy składnik masy upadłości jest zabezpieczony, w tym niemal w całości na rzecz skarżącego wierzyciela – w przypadku jego zbycia wierzyciel posiadający zabezpieczenie hipoteczne zostałby zaspokojony, mając na uwadze wartość tego majątku oraz wysokość wierzytelności skarżącego Banku zabezpieczonego hipotekami i zastawem na łączną kwotę 98.619.869,55 złotych - w niewielkiej części, a zatem zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa upadłego nie zasiliłoby funduszy masy upadłości.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej analizy stanu majątkowego upadłego oraz możliwości kontynuowania postępowania upadłościowego, jak i prawidłowo zastosował normy art. 361 pkt 1 i 2 prawa upadłościowego i naprawczego.

Z tych też względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. 35 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, oddalił zażalenie skarżącego jako bezzasadne.

SSO A. Budzyńska SSO K. Górski SSO A. Woźniak